

myndigheder i deres respektive lande. De skal handle med al nødvendig hurtighed.

2. For at lette denne konventions gennemførelse skal centralmyndighederne i de kontraherende stater:

- a. påse, at anmodninger om oplysninger, der kommer fra kompetente myndigheder og som angår retlige eller faktiske forhold vedrørende verserende sager, videregives;
- b. efter anmodning give hinanden oplysninger om deres eget lands lovgivning vedrørende forældremyndighed og eventuelle ændringer i disse love;
- c. holde hinanden underrettet om de vanskeligheder, der kan tænkes at opstå ved anvendelsen af konventionen, og så vidt muligt fjerne de hindringer, der måtte være for anvendelsen.

Artikel 4

1. Enhver person, der har fået en afgørelse om forældremyndighed i en kontraherende stat, og som ønsker at få den anerkendt eller fuldbyrdet i en anden kontraherende stat, kan indgive en anmodning herom til centralmyndigheden i enhver kontraherende stat.

2. Anmodningen skal ledsages af de dokumenter, som er nævnt i artikel 13.

3. Den centralmyndighed, der modtager anmodningen, skal, hvis den ikke er centralmyndighed i modtagerstaten, oversende dokumenterne til den rette centralmyndighed direkte og uden ophold.

4. Den centralmyndighed, der modtager anmodningen, kan nægte at videresende den, hvis det er åbenbart, at de betingelser, der er fastsat i denne konvention, ikke er opfyldt.

5. Den centralmyndighed, der modtager anmodningen, skal uden ophold holde ansøgeren underrettet om sagens behandling.

Artikel 5

1. Centralmyndigheden i modtagerstaten skal uden ophold tage alle de skridt, som den anser hensigtsmæssige, eller drage omsorg for, at der tages sådanne skridt om nødvendigt ved at anlægge sag ved statens kompetente myndigheder, for at

- a. finde ud af, hvor barnet befinder sig;
- b. undgå, særlig ved hjælp af nødvendige midlertidige forholdsregler, at barnets eller ansøgerens interesser skades;
- c. sikre anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsen;
- d. sikre, at barnet tilbagegives til ansøgeren, når fuldbyrdelse er opnået;
- e. underrette den myndighed, der sender anmodningen, om de skridt, der er taget, og deres resultater.

2. Hvis centralmyndigheden i modtagerstaten har grund til at tro, at barnet befinder sig på en anden kontraherende stats område, skal den uden ophold sende dokumenterne direkte til centralmyndigheden i denne stat.

3. Med undtagelse af omkostningerne ved hjemsendelse forpligter hver kontraherende stat sig til ikke at kræve nogen betaling fra en ansøger for nogen af de foranstaltninger, som centralmyndigheden i modtagerstaten træffer på ansøgerens vegne efter denne artikels stk. 1, herunder omkostningerne ved sagen og mulige udgifter til advokatbistand.

4. Hvis anerkendelse eller fuldbyrdelse afslås, og centralmyndigheden i modtagerstaten mener, at den bør imødekomme en anmodning fra ansøgeren om at anlægge sag i staten om sagens realitet, skal centralmyndigheden bestræbe sig på at sikre, at ansøgeren under sagen er repræsenteret på vilkår, der ikke er dårligere end de, der gælder for en person, der har bopæl og er statsborger i den pågældende stat. Med det formål for øje kan den særlig anlægge sag ved statens kompetente myndigheder.

Artikel 6

1. Med forbehold af de særlige aftaler, som måtte være indgået mellem de berørte centralmyndigheder, og af bestemmelserne i stk. 3 i denne artikel skal:

- a. meddelelser til centralmyndigheden i modtagerstaten affattes på vedkommende stats officielle sprog eller et af dennes officielle sprog, eller ledsages af en oversættelse til dette sprog;
- b. centralmyndigheden i modtagerstaten skal dog modtage meddelelser, der er affattet på